

עליו, ומותר לנערו שלא בחזקה, לאפשר¹¹ מותר, שכן מותר לסדר צו ארון של חליפה וכורו, או כפל של מכנסיים, מזבעת שונתקמתה, וכן¹² שמותר אף לשטחו ע"מ ליבשו, הוזיל ואין רגילים לשרותו, וכולם יודעים שנגרטב מהגשם, מותר בשופות החליפה לסדוו כתף על כתף עדיף מחייב תינוק שהתר המ"ב לעיל סי' ש"א ס"ק קס"ז.

בק"

ומה¹³ שההמנון מחייבים לקלפל המכנסיים הארוכים העשויים בקמן, ודאי לכתהילה יש להחמיר כמשמעות השו"ע, מ"ס יש ללמד זכות, לאלו שאין מכבשן אוותם בבית אלא בניקוי יבש שמחוקים את הקטן הראשון בither שאות, ודרים חדשניים, ובבגדים שלנו אין הבדל בין צבעו לבן, שהרי גם צבעועים קיים הקטן כמו לבן, ועוד המכנסיים אלו ע"י אהיזה אחת לעומת המתג הנתקפל היטיב בלי שום תוספת מעשה לצורך הקיפול.

ולקלפל בגדי המתווד לשבות (כגון טלית) לצורך שבת הבאה יש¹⁴ אוסרים ויש¹⁵ מתרים והיינו לשנתקיימו שאר התנאים המבוادرים, שהבגד חדש שלא מתכו עדרין, והבגד لكن כיון. וכענין הכנסת אימות לתחז נעל - עיין סי' ש"ח אור ט"ז.

להםיר חוצי תפירה הנשארים בוגר לאחר נפילת החפטור

ג. סע"י ב', מ"ב סק"ח: כתבו האחרוננים דה"ה ד אסור להטיר השלל שעושין החיטים בתחום התפירה כובי לחבר החוטפים וכו' שדרך ואומניין להסידר בעג גמר מלאכתה. יש¹⁶ הוסברים שה"ה שאסור להסידר את חותם התפירה הנשארים לפערם בתוך הבגד כאשר נופל כפורה מן הבגד, משום קורע או פצע, ויש¹⁷ הזהלקים עליו ומתרים בו, שדומה לנסתובכו בגדיו בקוץים (ሞבא לקמן במ"ב סי' ש"מ כקמ"ה) שפירושם בציינוע ובונחת ואט נקרע נקרע, ואין לומר שהחותמים מוקצים הם, כמ"ש וחו"א (סי' מ"ז סק"א) שאין בפסולת מעט על האוכל ובאבק המסירים מבגד ומהריצפה משום נוקצתה.

פרשי דין בעניין קיopol בגדים

ד. סע"י ג', שו"ע: ואט חסר אהת¹⁸ מלון התנאים אסור. יש¹⁹ שכחכו שקיopol אסידיך אם אם מטרתו ليس תיקון הבגד, אבל להעמידין במצב הרגיל לשימושו, אף שמנוע קטנים עיי' סי' ד. שם: מלאו התנאים אסידיך, ומיפויים של ניר שמיניהם לפני הסעודה על השולחן, יש²⁰ לדון

11. שם הערכה קייט בשם הגרשוי. 12. שם פט"ז סע"י ע"ה. 13. שווית או נרבבו ח"ט סי' ו"ח, ברית עולם ממ"ג אות ו"ח. 14. עיין בשטייב פט"ז העי' קמץ בשם הגרשוי דוקיפול שלנו לא ירו שום הבדל בין בגד לבן לאבעו, וכן הבאות להילן בשם שווית שבה"ל. 15. שווית או דברו ח"ח סי' ב"ח, שיש"כ פט"ז סי' מ"ז. (ובט' אורות רבנו מהר"א הורביז הטהנות מוחוזיא מהגרי"ק קנייבסקי) מביא בשם ההורוא והגרי"ק קנייבסקי שאסרו לישר מגלוון קשות שנטקמתה משום חשש תיקון נגא, תמי' שינוי התיר והגרי"ק). 16. או דברו שם. 17. שווית באר משוח ח"ה סי' ע"ג, לעין ש"ב שם זעירה קנייב. 18. ביז כשוית שבה"ל ח"ה סי' ל"ז. 19. תוהלה לחוד סקי דהכנה משבת וזשבת אחרת כסורה בהכנה משבת לחול, עפ"ד המבוادر בסרי של"ר סע' ד' דאן ואצילין בדילקה משבת זו לשבת הבאו. 20. שווית שלמת חיים להגרי"ח זוננפלד זיל סי' ע"ד ועי' דרשאנו מודליה שוש לחוש שיבוא לידי אישור עייש בסרי של"ר, אבל הכא בין שאנו עשו לזרוך חול נראת דריש, וע"ע משיב בסרי שכ"ג הערכה 5. 21. שווית שבה"ל

סימן שכג

החתת כלים לצורך שבת בשבת לו
אחרים נקיים, ועוד פרטיו דינים בות

א. סע"ר ר, שו"ע: מדיחות כלים לאורך היום כגון נשאול לו עדין ספידה לאפלו. ישן הכותבים שסתמיות הפסוקים ממשמע שף אם יש לו כלים אחרים נקיים מיותר להודיע את מה שכבר השתמש ע"מ להשתמש בהם שוב לצורך שבת, כיון שאינו טורה לצורן חול ואף שיצמח לו טוביה שלא יהא לו הוכחה כלים לשוטף ביוםות החול, ויש אוסרים. ומ"מ אם מרבנה כלים מלוכלים שמאסים לנו, ומדיחות אותן כדי שהביה יהיה נאה יותר יכבד שבת מותר אף שאין צורך אוטם להשתמש עותה.

ולה dich כלים המיוחדים לשימוש בשבת, לצורך שבת הבאה, יש אוסרים ויש מתרים.
ומותר לשורת כלים ביום אחר הצעאת התבשיל ממנו כדי שלא ידיב שאוית המאכל

ומשליכו, שפיר דמי, ואין בו נידוח של איסור בדור, וכן אם מקפל את הפרי עד שהగרעין נופל או שהגרעין נופל מאילו מפני שאחיזתו רפואה - שפיר דמי.

ובגרעיני פירות שנשאר דבק בהם מושר הפרי מותר להוציא את הגרעין מהפרי (נפי' הביבה סי' שי"ט ד"ה מתקן, ועיין מש"כ שם אותו ח' ריש חולקים ע"ז).

ובכל אופן, אסור להוציא את הגרעינים בכל המיוחדר לכн, בגין להוציא גרעינים של תפוחי עץ בכל מיותר המחוור את מרכו התפהות, ובענין הסרת העוקץ [הגבעול שכראש הכלוי] יש כתובים שאין כזה איסור ברירה בין שניכר ועובד בפני עצמו, ויש הטורים שרינו כלiphat הפרי, ויש להסירו רק סמור לטעמו, ועובד שיעשה כפי המבואר לעיל לענין גרעין, שיאחז העוקץ בידו אחת והפרי בידו השנייה, ויתלוש את הפרי מן העוקץ.

אסור אח"כ ליקח הגרעין מפני משום מוקעה, אבל בפרות שהופיע בידו והנערק בתוכו ולא שייך לאיסור טלטול הגרעין בידו להוציאו מהפרי. דרא הפרי עם הגרעין בידי ביחסו ובמוקעה גמור אם שבח ונטל בידי רשותו לטלטל בלבד מקום שיריעה. י"ל, שות' מהוז אליהו סי' נ"ב. ושל"ה, אם נשאר מבשר התפוח הרاوي לאכילה שבין לגרעינים, ואפשר רעכיפ' משום עובדן דחול יש לאסורה, וזאת עליל העורה 14 הילעה 72, 80. שות' באר משה ח"ז סי' ס"ט, והගרש"א בשש"ב פ"ג העורה צ"ז הייש עבלבר שלא יתלוש מהרבה פירות בכת אחתה. 81. שש"כ שנ"ט לעיל ל"ז בשם הגרא"ד אליעזרוב.

שב"ג. 1. ברית עולם מלאת אופחה אותן צ. שות' הל' שבת הל' ח"ז סי' פ, ובשות' שבת הל' ח"ה סי' ל"ט מסתפק בזה ומ"מ מעין שמנาง ח

א
תולג הנקרא לתקלה בהז, וכח"ז סי' מ"ב מפסיק בין שבת שבת בתב שטוב שלא להודיעם ע"כ יש מקומות להחמיר. ובכח בשות' בעל החכמה ח"ד סי' ק"ל, מוסיף, שאמנם אין לו כלים אחרים נקיים רק כלים וקרו ערך שאיןiani משותמש בהם רק במקרים מיוחדים. אך זו בכלל יש לו אחרים. ומותר לו לכ"ע להודיע חמלוכלים. 2. מנתה שבת סי' פ' סי' רנ"ה, תור שבת סק"ג. שות' באר משה ח"ז סי' פ"ב שמצאו כן בס' אול מתוד מחדר מהראשונים. 3. שם, וכ"ז: בשות' מהרש"ג סי' ס"א, שות' צ"א ח"יד סי' ל"ז, וראיה ברורה לזה מהא דמותר להציג המטוות. אך טא"צ לשבת, אם הוא מגונה ובזון לשבת - לעול סי' שב' מ"ב סקייט בשט מ"א וש"א. 4. מהליד סי' שב' סק"ג. שות' שלמת חייט להגדר"ח זוננפלד סי' ע"ד וע"ה, ועיין מש"כ סי' שב' סק"ג. 5. שות' בשות' שרגא האкар ח"ג סי' פ"א דרבוטספתא שבת פ"ג ה"ט איתא "מדיחון כלים מ"ב' שבת לאוותה שבת אבל לא משבת זו לשבת הבאה". אומנם בפי' חיק יוחזקל מביא גירסאות דליהא תיבוא "אבי לא וכור", א"כ מחלוי זו תוליה בפי' הגירסאות שבוטספתא עבד". 6. שות' מהוז אליהו סי' נ"ה, שש"כ פ"ג בעי' ג, ואין בה משום מכין משבת לחול בין שני שעריה זו איינו משנה מהמצב ואלו מונע

